

Saaledes kunne bosniske Blommer betegnes i det franske Sprog, naar der tilsaaes den bestemte Oprindelsesbetegnelse „Produce of Bosnia“. Denne sidste Betegnelse maa være lige saa synlig som den i dette Eksempel nævnte franske Udstrift; den skal danne en integrerende Bestanddel af Etiketten eller Emballagen, hvorpaa den forstignende Betegnelse findes, og være lige saa uforståelig som denne. Og Neglen skal den ogsaa anbringes overalt, hvor den forstignende Betegnelse forekommer paa Varen. Desuden skal Handelsbetegnelsen være affattet i det engelske Sprog. Et Vares Handelsbetegnelse affattet baade i Oprindelseslandets og et andet Landes Sprog, saa indeholder denne Brug af det andet Sprog ingen særlig Oprindelsesbetegnelse for Varen og opnøder heller ikke den samme Betegnelse i selve Landssproget, forudsat at det andet Sprog ikke ved Tryk eller anden utilbørlig Maade er fremhævet eller Varens Beskaffenhed i og for sig giver dette Sprog en saadan Overvegt.

2. En mere direkte Oprindelsesbetegnelse er Anvendelsen af Navnet paa et Sted eller et Land, der gælder som særlig fortrinligt Frembringelsested for en Artikel, paa en Artikel af samme Art, som stammer fra et andet Sted eller Land f.eks. „Port“ „Sherry“ og „Cognac“, fra andre Steder end Oporto, Xeres eller Cognac. Samme medværer med Betegnelsen „Sheffield“, indført udenlands fra Cigaren med Betegnelsen „Havund“ eller „Manila“, der ikke stammer fra Cuba eller Filippinerne. Saadanne Betegnelser maa ved Indførelsen af Varerne nærmere forklaries paa en lignende Maade som ovenfor under Nr. 1 angivet. Vin, f.eks., der er betegnet som „Port“, men kommer fra Nederlandene, fører Tilstægsbetegnelsen „Produce of Holland“, naar Importøren ikke ved Dokumenter og paa fuldkommen tilfredsstillende Maade kan eftervise for Toldbørsen, at Varen virkelig er en Frembringelse fra det Land fra hvilket den ifølge Udstriksen synes at stamme. Vinnavne som de ovennævnte paa Etiketter paa Flascer, der f.eks. komme fra Thysland, ville ikke völde Vanskeligheder, naar de tillige børte en bemærkning paa Etiketten om, at de importeres fra Thysland, eller børte Navn og Adresse paa den tytte Vinhandler, der har aftappet Vinen paa Flascer.

3. Brugen af Navnet paa en Stad uden for de forenede Kongeriger, der er lige-lydende med en Stads i de forenede Kongeriger eller let forveksles, dermed. Et saadan Stednavn maa efter Sektion 16 Undersektion 4 i „Merchandise Marks Act“ være led-saget af Navnet paa det Land, hvori Stedet ligger, og er i modsat Fald at anse og behandle som Navnet paa en britisk Stad. Saaledes maa f.eks. ved „Boston“ itaa Bogstaverne „U. S. A.“, ved „Perth“ „Western Australie“ o. s. v.

4. Øste bliver der paa Varer af udenlands Oprindelse brugt et Navn eller et Mærke, der er eller synes at være Mærke eller Navn paa en Fabrikant, Handlende eller næringsdrivende i de forenede Kongeriger. I saadanne Tilfælde fordrer Loven, at Navnet eller Mærket ledsages af en bestemt Angivelse af det Land, i hvilket Varen er lavet eller frembragt, og denne Angivelse maa være anbragt paa en lignende Maade, som under Nr. 1 nærmere udviklet.

Derved er endnu at fremhæve, at et Handelsmærke paa udenlandske Frembringelser ikke ubetinget behøver at være et registreret. Det kan være et hvilket som helst Mærke, der antyder eller synes at antyde, at Varen er en Fabrikants, handlendes eller nærings-drivendes i de forenede Kongeriger.

I denne Lovs Forstand kan ogsaa en Udlænding gælde for en engelsk Fabrikant o. s. v., forudsat at hans Varer sælges paa en eller flere befendte Pladser i Kongeriget og i Handelsverdenen ere befendte for at sælges paa en eller flere Pladser i det britiske Orige. De paa udenlandske Varer anbragte Initialer af Fabrikanter o. s. v. gælde som selve Navnet paa Fabrikanterne, naar Initialerne virkelig i Håndelen ere ensbetydende med Navnet selv. Ogsaa i dette Tilfælde er udtynktlig Oprindelsesbetegnelse (qualifying indication) nødvendig.

Brug af Ordene „patent“, Trade-Mark“, „registered“ og „copyright“ forrarg-sage ikke Anholdelse, da Lovene bestemme, at de skulle anvendes saaledes paa fremmede Varer. Blive disse Ord urettmæssigt anbragte, ere Varerne at konfistere.

Der maa legges Mærke til, at Varer, der børte falskf. Handelsbetegnelse, hvilken Toldembedsmændene ikke uden Angivelse kunne opdage, kunne anholdes paa Tilstændelse eller formel Angivelse af saadanne Personer, hvem det er befendt, at disse Varer ere fal-selig betegnede.

Tryksager ere inddragne med under „Merchandise Marks Act.“ Alle Tryksager — eftergjorte eller ikke — der børte Navnet paa en britisk Bogtrykker eller Forlægger eller en hvilken som helst sproglig Antydning af, at de ere britisk Produkt, maa deraf have en